

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ČETVRTI ODJEL

ODLUKA

Aplikacija br. 24652/09
Slavko STOJNIĆ
protiv Bosne i Hercegovine

Evropski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasjedajući dana 6.11.2015. godine kao vijeće u sljedećem sastavu:

Guido Raimondi, *predsjednik*,

Päivi Hirvelä,

Ledi Bianku,

Nona Tsotsoria,

Paul Mahoney,

Krzysztof Wojtyczek,

Faris Vehabović, *sudije*,

i Fatoş Aracı, *zamjenica registrara odjela*,

Povodom navedene aplikacije podnesene dana 17.04.2009. godine, imajući u vidu izjašnjenja tužene države, nakon vijećanja, odlučio je kako slijedi:

ČINJENICE

1. Aplikant, g. Slavko Stojnić, državljanin je Bosne i Hercegovine, rođen 1961. godine, koji živi u Banjaluci.

2. Vladu Bosne i Hercegovine („vlada“) zastupala je njena zastupnica, gđa M. Mijić.

A. Relevantni kontekst slučaja

3. Aplikant je bio oficir JNA, oružanih snaga bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije („SFRJ“). Ovaj predmet odnosi se na njegov pokušaj da se vrati u posjed svoga prijeratnog stana u Sarajevu.

4. Detaljnije informacije o stanovima u društvenoj svojini, vojnim stanovima i uključenosti stranih oružanih snaga u ratni sukob u Bosni i

Hercegovini u periodu 1992.-95. navedene su u presudama *Đokić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 6518/04, tačke 5-17, od 27.05.2010, te *Mago i drugi protiv Bosne i Hercegovine*, br. 12959/05, 19724/05, 47860/06, 8367/08, 9872/09 i 11706/09, tačke 5-8, od 3.05.2012. godine.

B. Okolnosti slučaja

Činjenice ovog predmeta, kako su ih prezentirale strane, mogu se sažeti na sljedeći način.

5. Aplikantu je 1983. godine dodijeljeno stanarsko pravo na vojni stan u Sarajevu.

6. Nepoznatog datuma 1992. godine, on je otkupio taj stan u skladu sa Zakonom o stambenom obezbjeđivanju u JNA iz 1990. godine, plativši punu otkupnu cijenu stana u iznosu od 182.953 jugoslavenskih dinara (u to vrijeme oko 2.152 njemačkih maraka (DEM)).

7. Kada se 19.05.1992. godine JNA formalno povukla iz Bosne i Hercegovine, aplikant je svoju vojnu karijeru nastavio u oružanim snagama VJ¹ i otišao iz Sarajeva. Njegova vojna služba je okončana 1998. godine.

8. Dana 29.01.1999. godine aplikant je podnio zahtjev za povrat stana u Sarajevu. Njegov zahtjev je odbijen dana 4.04.2001. godine u skladu sa članom 3.a Zakona o prestanku primjene zakona o napuštenim stanovima iz 1998. godine. Dana 23.11.2001. godine nadležno ministarstvo Kantona Sarajevo odbacilo je njegovu žalbu kao neblagovremenu.

9. Dana 8.02.1999. godine aplikant se žalio Domu za ljudska prava (domaće tijelo za zaštitu ljudskih prava osnovano prema Aneksu 6. Daytonskog mirovnog sporazuma) zbog nemogućnosti da se vrati u posjed svoga prijeratnog stana. On se pozvao na član 6. Konvencije i član 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

10. Dana 8.03.2005. godine Komisija za ljudska prava (pravni sljednik Doma za ljudska prava) utvrdila je povredu člana 6. Konvencije zbog dužine postupka za povrat stana i u vezi s tim aplikantu dosudila 1.000 konvertibilnih maraka (KM; oko 500 eura (EUR)) na ime nematerijalne štete. U odnosu na pritužbu prema članu 1. Protokola br. 1, Komisija je zaključila da je uplitanje u aplikantovo pravo na mirno uživanje njegove „imovine“ bilo opravdano. Međutim, Federaciji Bosne i Hercegovine je naređeno da aplikantu osigura pravo na naknadu predviđeno članom 39.e Zakona o prodaji stanova iz 1997. godine, bez daljeg odgađanja, a najkasnije u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja te odluke.

11. Istoga dana aplikant je pokrenuo postupak pred Općinskim sudom u Sarajevu („Općinski sud“) kako bi se utvrdila pravovaljanost

---

¹ VJ, oružane snage Savezne Republike Jugoslavije, osnovane su dana 20.05.1992. godine. Godine 2006, Saveznu Republiku Jugoslaviju naslijedila je Srbija.

kupoprodajnog ugovora, te kako bi se njegovo vlasništvo na predmetnom stanu upisalo u zemljišnu knjigu. Dana 1.11.2007. godine Općinski sud je proglasio kupoprodajni ugovor pravno valjanim. Međutim, taj sud je odbio aplikantov zahtjev za upis vlasništva. Sud je smatrao da prema Zakonu o prodaji stanova iz 1997. godine, oni koji su služili u stranim oružanim snagama nakon rata koji se vodio u periodu 1992-95, kao što je to slučaj sa ovim aplikantom, nemaju pravo na povrat njihovih prijeratnih vojnih stanova i upis vlasništva, već imaju pravo na naknadu. Kantonalni sud u Sarajevu je dana 19.11. 2008. godine potvrdio tu presudu.

12. Dana 28.12.2005. godine, Ministarstvo odbrane Federacije Bosne i Hercegovine dodijelilo je taj stan osobi M.H., pripadniku Armije Republike Bosne i Hercegovine.

13. Dana 4.12.2013. godine, Ministarstvo vanjskih poslova Republike Srbije informiralo je vladu Bosne i Hercegovine da su nadležni organi utvrdili pravo aplikanta na dodjelu vojnog stana u Srbiji.

C. Okolnosti slučaja koje je prezentirala vlada

14. Vlada nije osporavala činjenice koje je iznio aplikant. Međutim, vlada je dostavila dodatne informacije kako slijedi.

15. Dana 19.04.2007. godine aplikant je primio 15.979,68 KM (oko 8.170 eura) kao naknadu za njegov prijeratni stan u Sarajevu, u skladu sa članom 39.e Zakona o prodaji stanova iz 1997. godine, kako je naredila Komisija za za ljudska prava (vidi tačku 10. u tekstu gore).

D. Relevantno domaće pravo i praksa

16. Relevantno domaće pravo i praksa navedeni su u odluci *Aleksić protiv Bosne i Hercegovine* (br. 38233/05, tačke 16-18, 3.02.2015).

PRITUŽBE

17. Pozivajući se na član 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, aplikant se žalio zbog nemogućnosti da se vrati u posjed svoga prijeratnog stana u Sarajevu. On je dalje naveo da sporna situacija predstavlja nepotrebno uplitanje u pravo na poštovanje njegovog doma koje je zaštićeno članom 8. Na kraju, aplikant se žalio zbog ishoda postupka za vraćanje u posjed pozivajući se na član 6.

PROPISI

I. NAVODNA POVREDA ČLANA 1. PROTOKOLA BR. 1 UZ KONVENCIJU

18. Vlada je navela da aplikant nije dostavio sve činjenice koje su od značaja za njegovu pritužbu. Konkretno, on je propustio obavijestiti Sud o naknadi koju je primio za svoj prijeratni stan. Vlada je, dakle, sugerirala da je aplikant zloupotrijebio pravo na podnošenje aplikacije, te da stoga njegovu aplikaciju treba odbaciti prema članu 35. stav 3 Konvencije.

Nadalje, vlada je navela da je aplikacija u svakom slučaju očigledno neosnovana budući da su nadležni vojni organi utvrdili aplikantovo pravo na vojni stan u Srbiji.

19. Aplikant nije osporio činjenice koje je dostavila vlada, niti je pružio bilo kakvo objašnjenje svoga propusta da Sud obavijesti o njima.

20. Sud ponavlja da se koncept „zloupotrebe“ u smislu člana 35. stav 3. Konvencije mora shvatiti kao bilo kakvo ponašanje aplikanta koje je očigledno suprotno svrsi prava na podnošenje pojedinačne aplikacije propisanog Konvencijom, te koje ometa pravilno funkcioniranje Suda, ili pravilno provođenje postupka pred Sudom (vidi *S.A.S. protiv Francuske* [GC], br. 43835/11, tačke 66-67, ESLJP 2014 (izvaci); *Gross protiv Švicarske* [GC], br. 67810/10, tačka 28, ESLJP 2014; i *Miroļubovs i drugi protiv Latvije*, br. 798/05, tačke 62. i 65, 15.09.2009). Aplikacija će vjerovatno biti odbačena po ovom osnovu ukoliko se utvrdi (a) da je svjesno utemeljena na netačnim činjenicama i lažnim izjavama (vidi, npr, *Drijfhout protiv Holandije* (odl.), br. 51721/09, 22.02.2011; *Bagheri i Maliki protiv Holandije* (odl.), br. 30164/06, 15.05.2007; i *Poznanski i drugi protiv Njemačke* (odl.), br. 25101/05, 3.07.2007), ili (b) da su važne informacije i dokumenti namjerno prikriveni, bilo da su od početka bili poznati (vidi *Puusep protiv Estonije* (odl.), br. 67648/10, 7.01.2014, i *Keretchashvili protiv Gruzije* (odl.), br. 5667/02, 2.05.2006) ili da je došlo do novih važnih događaja u toku postupka (vidi *Komatinović protiv Srbije* (odl.), br. 75381/10, 29.01.2013; *Tatalović i Dekić protiv Srbije*, br. 15422/07, 29.05.2012; i *Predescu protiv Rumunije*, br. 21447/03, tačke 25-27, 2.12.2008).

21. Nepotpune, te stoga obmanjujuće informacije, mogu predstavljati zloupotrebu prava na podnošenje aplikacije, posebno ukoliko se informacija o kojoj je riječ odnosi na samu suštinu predmeta, a nije dato dostatno objašnjenje za propust da se ta informacija pruži (vidi *Khvichia i drugi protiv Gruzije* (odl.), br. 26446/06, 23.06.2009; *Predescu*, citiran gore u tekstu, tačke 25-26; i *Hüttner protiv Njemačke* (odl.), br. 23130/04, 9.07.2006).

22. Vraćajući se na predmetni slučaj Sud primjećuje da se u svojoj aplikaciji podnesenoj dana 17.04.2009. godine, aplikant žalio na

nemogućnost da se vrati u posjed svoga prijeratnog stana, prikrivši činjenicu da je skoro dvije godine prije podnošenja aplikacije primio naknadu za taj stan. To da li je on iznos te naknade smatrao dovoljnim, nije od značaja u takvim okolnostima.

23. Aplikant nije osporavao činjenice koje je iznijela vlada; međutim, on također nije pružio bilo kakvo objašnjenje zbog čega su one ispuštene u aplikaciji i u naknadnim podnescima Sudu. Ovo se, po mišljenju Suda, ne može tumačiti drugačije nego kao propust da se pruži informacija koja se odnosi na samu suštinu aplikacije (vidi *Pirtskhalaishvili protiv Gruzije* (odl.), br. 44328/05, 29.04.2010, i *Bekauri protiv Gruzije* (prethodni prigovor), br. 14102/02, tačke 21-25, 10.04.2012).

24. Imajući u vidu važnost uskraćene informacije za pravilno odlučivanje u ovom predmetu, Sud nalazi da je takvo ponašanje bilo suprotno svrsi prava na podnošenje individualne aplikacije propisanog članom 34. Konvencije.

25. S obzirom na navedeno, primjereno je odbaciti ovu pritužbu kao zloupotrebu prava na podnošenje aplikacije u skladu sa članom 35. stavovi 3.(a) i 4. Konvencije.

II. OSTALE NAVODNE POVREDE KONVENCIJE

26. Sud je ispitao preostale pritužbe aplikanta prema članovima 6. i 8. Konvencije. Međutim, imajući u vidu sve materijale u svom posjedu, te u mjeri u kojoj su te pritužbe u njegovoj nadležnosti, Sud nalazi da one ne pružaju bilo kakvu naznaku povrede prava i sloboda utvrđenih u Konvenciji. Iz navedenog slijedi da se i ove pritužbe moraju odbaciti kao očigledno neosnovane u skladu sa članom 35. stavovi 3.(a) i 4. Konvencije.

Iz navedenih razloga Sud jednoglasno,

Proglašava aplikaciju nedopuštenom.

Sačinjeno na engleskom jeziku i dostavljeno u pisanom obliku dana 29.11.2015. godine

Fatoş Aracı
zamjenica registrara

Guido Raimondi
predsjednik